

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr. 39 til Rumænien 21 — 28 okt. 2007

Cluj — Podu Iloaiei — Iasi — Voinesti — Sipote

Sættevognen var igen fra Holstebro Nødhjælp og igen var det Niels Halkjær som var chauffør. Transporten er betalt med tipspenge, læsningen foregik fra ØB's lager i Rødekro lørdag 20 okt. fra kl. 8 og var tilendebragt ved 17 tiden lige før det blev mørkt, den sidste madras måtte med 4 mands kraft presses ind. Niels hentede traileren først på aftenen og fortsatte mod Rumænien. Følgebilen min passat startede fra Kegsnæs søndag morgen kl. 4.15. Deltager var Kristian Lavsten Kelstrup strand, Jens Bladt Kegsnæs og Arne Lorenzen, følgebilens deltager har selv betalt turen. Vi kørte igennem Tyskland —Tjekkiet — Slovakiet — Ungarn, Motellet i Abonoy blev nået 22.15.

Mandag morgen efter morgen mad fortsatte vi ved 8 tiden mod den Rumænske grænse som hurtigt blev passeret , vi nød vores madpakke i bjergene og nød den dejlige efterårs pragt. I Cluj vekslede lidt penge og vi aflagde den Ungarske Katolske kirke et besøg. Vi kørte igennem byen og ud til Sinnicoare hvor jeg ville besøge en af mine venner som i maj fik en meget alvorlig hjerneblødning da han var i USA , han kunne ikke huske mig, jeg har kendt ham i 14 år. Han går til genoptræning og det går efter omstændighederne godt. Kristian og Jens gik en tur i landsbyen imens . Vi kørte tilbage til Cluj og hen til familien Josef, her kom Eva også. Josef (Filantrop) havde lige modtaget en transport fra Holland og der var 4 Hollænder til spisning og samvær om aftenen. Først lavede Josef Donations papirerne efter min anvisning, jeg afleverer læsselisten og under nøje kontrol laver Josef fordelings listen. Donations papirerne tager jeg med rundt til modtagerne i Iasi Amt og får kvittering som jeg afleverer til Josef på hjemvejen. Som sædvanligt sov vi i Vasiles store hus som aldrig er bygget færdig, men vi bor gratis.

Tirsdag morgen kl. 9 afhentede vi Niels ved bygrænsen og kørte foran op til Hospitalet Spitalul de Boli Contagioase, det er her Eva og Josef arbejder som laborant, vi har været her nogle gange før med senge. En familie kom og afhentede en hospitalsseng til en handicappet. Hospitalet fik 1 hospitalsseng, 2 spec. lamper, en spec. stol, 2 kontor skabe og I kasse baby tøj. Filantrop fik 35 kasser tøj, 7 spisestue stole, 1 seng, 5 madrasser, 2 lænestole og 8 kasser køkkenting. Møblerne er til en familie med plejebørn hvor børnene er blevet store og skal stifte familie. Det er en familie som Henriette har hjulpet, Eva spurgte sidste gang efter møblerne. Hospitals direktøren inviterede os på kaffe og vi så hvad de ville bruge de små borde til som de havde spurgt om, det var til patienterne kunne spise ved. De gamle borde var dårlige, skriveborde er også dårlige. Har vi skoleborde til store elever men ikke nok til en klasse, kan de bruges her. Kl. 11.30 forlod vi hospitalet og startede på den 400 km lange tur til Iasi. Vi kørte forbi Lacu Rosu, bjergsøen med over 150 år gamle trætoppe som stikker op af vandet . Lidt længere fremme kørte vi igennem den

smukke og specielle Bicaz dal, med klippesider som rejser sig 300-400 m op. Vi nåede Issi ved 20 tiden og indlogerede os på Hotel Continental hvorefter vi gik hen til en restaurant for at spise.

Onsdag morgen kørte vi ca. 26 km uden for Issi til byen Podu Iloaiei, her ligger Landbrugsskolen "Haralamb Vasiliu". Niels var ankommet om aftenen og holdt foran døren og en del elever stod klar til at hjælpe med aflæsningen. De fik 131 skoleborde, 196 stole, 7 kateter, 2 borde, 2 kasser engelsk bøger, 1 tavle på hjul og 1 overhead. Forhallen blev næsten fyldt helt op. Vi blev inviteret ind og fik talt lidt med direktøren, jeg mødte ikke ham sidst for da havde han sommerferie. Han var meget glad for møblerne og han ville gerne have flere også selvom bordpladerne havde ridser m.m. Stole var en stor mangelvare, de fik for mange stole denne gang, dem måtte de gemme for næste gang mangler de. Vi havde plads og derfor sendte vi dem. Møblerne ville blive stillet op i ugen efter for da havde de ferie. Kl. 10 forlod vi skolen og kørte tilbage til Issi, næste stop var hos Mor og barn hjemmet, der var ingen af ledelsen hjemme. En venlig dame som kun talte Rumænsk tog imod og hun ventede os. Mor og barn fik 1 seng, 2 madrasser, 23 div. møbler, 12 kasser køkkenting, 4 barnesenge, 3 køleskabe, 4 strygebrætter og nogle få kasser tøj uden beregning. De må ikke modtage tøj mere, sørgeligt, men sandt. Næste aflæsning var ved skolen i Voinesti ca. 12 km længere fremme. Det regnede og børnene som læssede af blev våde, det blev også pløret bag lastbilen. Fru direktør Lilians Levitchi var meget glad for møblerne, nu havde hun fået skiftet alle. Hun inviterede på mad, vi blev enige om at vi ville besøge en anden lille skole som hun også var direktør for, måske næste dag, men først måtte vi have lastbilen tømt. Vi forlod Voinesti kl. 13.45, der er ca. 2 timers kørsel til sidste skole som er Sipote skole, vejen er ikke lige god alle steder og helt tørvejr var der ikke. Vi stoppede ud foran skolen og fru direktør Julia Strungariu kom straks og bød os velkommen. Vi stiller møblerne ind i skolen, (møblerne er til den nyrenoverede bygning som ligger ca. 100 bag skolen) lastbilen kan ikke køre der om fortalte hun. Da vi var der sidst for at se, hun havde sendt en fax og bedt om hjælp, lovede jeg ikke hende noget fordi vi intet havde som kunne bruges og børnehavemøbler som kan bruges i Rumænien er få. Vi havde ikke fortalt hvad hun fik, kun at vi kom til skolen. Lastbilen blev åbnet og nogle lærer m.m. kom og hjalp med aflæsningen, fru direktør hjalp også til med at bære ind, det gjorde hun også sidste år da skolen fik møbler til alle klasseværelser. Der var langt op til forenden og leverancen synes ikke af meget mens den var læsset. Vi havde også 31 kasser tøj med, fru direktør stod med en kasse i hånden da vi bar gymnastik hesten hen til bagenden. Hun havde nær tabt pakken af glæde og forbavselse da den store hest stod og fyldte bagenden. Børnehav lærerinden var meget glad for alle de børnehav borde som vi leverede. De fik 22 skoleborde, 40 stole, 3 kateter, 1 bord, 4 kontor skabe, 22 børnehav borde, 40 børnehav stole, 2 tavler, 2 gymnastik redskaber og 5 legetøj. Alle skolens gange var fyldt, jeg kunne se at hun ikke havde turdet regnet Med vor hjælp, hun havde købt ca. 20 små stole, det passer perfekt, for vi havde ikke for mange børnehavestole med. Fru direktør forklarede at nu fik de en rigtig god børnehav og 1 klasse, som også skal være i bygningen, fik også ny møbler, det var hun glad for. Børnehavebørnene havde lavet tegninger som tak for møblerne. Skolen inviterede på mad. Fru direktør gjorde også opmærksom på at vi denne gang havde en meget god chauffør, Niels havde hjulpet med aflæsningen, det gjorde den

Rumænske ikke sidste år, han stod bare og så på. Vi trøstede hende med at skolen også havde en god direktør for hun hjalp også med ved aflæsningen. Vi spurgte hende om Niels kunne risikere at fortsætte lige ud nu da det havde regnet, det turde hun ikke sige ja til, vejen var ikke god. Niels stoppede en sættevogn som kom fra denne side og spurgte efter vejen, den var ok sagde han. Fru direktør var nu ikke meget for at Niels kørte denne vej, men den var meget kortere for Niels. Jeg har selv kørt denne vej flere gange, i tørvejr er der ikke problemer, men de rutter ikke med gruset og der kan være mange vandhuller. Kl. 17 forlod vi Sipote skole der var stadig lyst heldigvis. Niels valgte denne vej og vi kørte bagefter, det var meget fedtet men det gik. På tilbagevejen til lasi kørte vi forbi hjemmet i Hirlau men da var der mørkt så vi blev ikke genkendt denne gang. lasi blev nået lidt før kl. 20, en dejlig dag, alt lykkedes også selvom det havde små regnet, det vigtigste vi fik tømt lastbilen før det blev mørkt.

Torsdag formiddag gik vi ned for at se den nye runde Katolske kirke, jeg fandt en mand som låste os ind, kirken er speciel og flot. Derefter kørte vi til Landsbyen Budsi, det var her de fik skolemøbler i august. Renoveringen af skolen var ikke færdig, de var i gang med montering af nye radiatorer m.m. Alle møblerne var på plads i klasseværelserne i stue etagen, børnene var midlertidigt flyttet til en anden skole, så vi må besøge dem næste gang igen. Vi stoppede 13 km før lasi ved Letcani skole, denne skole var ferie lukket i august. Vi fandt direktøren, fru Mihaela Chira på kontoret, hun fortalte at skolen bestod af 3 bygninger, den ene er ny renoveret, i den har de møde lokale og festsal. De har 415 elever fra 1— 8 kl., de har 20 klasseværelser og 45 lærer, kun 2 klasseværelser bruges 2 gange daglig. De har kun ganele møbler og hun vil meget gerne modtage vores, de vil også modtage tøj. I lasi kørte vi forbi den "skrækkelige boligblok" den er aldrig bygget færdig, der er ikke installeret vand, varme og el, taget er utæt og mange vinduer mangler, men der har boet mange familier i den. I maj boede der stadig mange der, men nu er den tømt og der er gitter for døre og vinduer og vagter. Midt på eftermiddagen aflagde vi Silvias mor et lille besøg, hun serverede kaffe og 2 slags dejlig sandkage. Sidst på dagen ringede jeg til direktør fru Lilians Voimesti skole og fortalte at vi fredag formiddag ville afhente hende for besøg i Lungani skole. Fredag formiddag kørte vi til Voimesti og videre af jord/grusvej ca. 5 km til Lungani skole. Der er 2 børnehaveklasse, 1 har nye møbler, 1 dårlige møbler. 1 klasseværelse med 1 og 4 klasse og 1 klasseværelse med 2 og 3 klasse og 22 pladser i hver. De vil også gerne modtage tøj. De bød på kaffe. På tilbagevejen drøftede vi, hvordan får vi vendt lastbilen? I Voimesti så vi vores nyleverede møbler i brug, det så rigtigt godt ud og børnene var glade og sang for os. Der skulle monteres nye vinduer i EDB lokalet i næste uge da havde de ferie og først derefter ville de tage de meget flotte blå borde i brug. På tilbagevejen besøgte vi et kloster på en bakketop. Jeg fik bilen vasket det var efterhånden ikke luksus, senere gik vi en tur ned i byen.

Lørdag morgen kl. 7.40 startede vi på hjemturen, vi kørte over Pascani og oven om søen, i Cluj afleverede vi donationspapirerne til Josef, som herefter viste os hvor Eva nu boede sammen med hendes gamle mor. Det er en stor flot lejlighed i en nyere boligblok først i Cluj, tillykke Eva. Efter et

kort besøg fortsatte vi mod grænsen og Ungarn. På den sædvanlige restaurant ca. 30 km. inde i Ungarn spiste vi aftensmad og kl. 21.15 nåede vi motellet i Abonoy.

Søndag morgen fortsatte vi igennem Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet, Tyskland jeg var hjemme kl. 0.15. Turens længde var på 4954 km. Tak for fællesskabet på turen, tak for alle tingene som vi har kørt til Rumænien og tak for det vigtigste økonomien til transport m.m. Jeg håber vi kan fortsætte til næste år, behovet er der stadigt. Glædelig Jul og et godt nytår.

Med venlig hilsen

A r n e L o r e n z e n

K e g n æ s

Tlf. 74 40 52 47 — 40 86 52 47